

Tamda Ağacın Tepesindeyken

– AhmetZeytinci · 03 Mart 2024

Bizim Bahçelievler o zaman capcanlı bir semtti, hakeza şimdi de öyle denilebilir... Yüksek bina yapmaya izin yok şimdilik. Evler hep iki katlı üç katlı dört katlı... Bahçelerinde çeşit çeşit meyve ağaçları kiraz, kayısı, armut erik... Ne ararsan var yani...

Bizde arkadaşlar ile daldık bahçesinde kiraz ağacı olan bir küçük apartmana... Bizim bahçede vişne var, kiraz yok, vişne de haliyle ekşi bir meyve, kiraz ise capcanlı tatlı mı tatlı... Durur mu Ahmet ile Arkadaşı Turgut, kedi gibi tırmanırlar kiraz ağacının tepesine...

Yaz günü buram buram sıcak her taraf. Kirazlarda kıpkırmızı mis gibi. Yemede yanında yat dercesine ağacın tepesinde parıl parıl parlıyorlar. Hem de biz yemesek bu seferde kuşlar dadanıyor kirazlara, kimselerde toplamıyor, ne olur sanki kızmasalar amcalar teyzeler...

Tam ağacın tepesindeyken Turgut ile amcanın biri balkondan bize bangır bangır bağırmaya başladı "Sizi gibi zibidiler inin oradan çabuk aşağıya şimdi polise vereceğim sizi namussuzlar bak şimdi geliyorum sopayla."

Of ki offfffff! Gel de şimdi bu amcaya dert anlat. Sopayı kapmış balkondan da inip ağacın altında bizim inmemizi bekliyor. Dayak yememiz kesin gibi de biraz yavaş vursa bari sopayı. Kulağımızı da çekebilir belli olmaz. "Annenize babanıza söyleyeceğim sizi, siz şu karşı apartmanda oturan çocuklardiniz değil mi?" Adam tanıdı bizi, artık ne yalan atsak yemeyecek yalanlarımızı... Etme gitme amca bu sefer affet desek, belki af eder...

Turgut'a dönerim "Oğlum bak ikimizi birden aynı anda dövemez, ya sen ya ben birimiz amcaya yakalanacağız öbürümüz kaçacak, ne dersin?" Boru değil, arkadaş arkadaşta fedakarlık yapacak illaki... Aynı anda atlayalım bari de artık kim hızlıysa o kefeni yırtar, yavaş olanında yediği sopa yanına kâr kalacak neticede... Kurtardık paçayı az bir hasarla ama, kim sopa yedi kim kaçtı onu da söylemeyelim sır olarak kalsın bende ve arkadaşım Turgut'ta...